UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto theophanio [con]fessore. Cap[itulum]. cxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

longobardoꝛū depꝛedatione fugientibus: cū
cta que habebat largitus eſt. Cūq̄z veſtimē-
ta ſua ⁊ fratrū ⁊ cellariū: ⁊ quicquid in hoꝛ-
to haberi potuit in elemoſynis cōſumpſiſſet:
lōgobardi ſubito aduenerunt: ⁊ cum tenue-
runt: ac aurū petere inceperunt. Quibus cū
nil oīno ſe habere diceret: in mōte vicino ab
eis ductus eſt: in quo ſilua imēſe magnitudi-
nis erat. Ibiq̄z captiuus quidā fugiens in ca
ua arboꝛe latitabat: vbi vnus ex illis educto
gladio ſuranum occidit. Cuius coꝛpus dū in
terrā caderet: mons: oīs protinus ⁊ ſilua con
cuſſa ē: ac ſi ferre nō poſſe pondus ſanctita-
tis eius diceret terra que tremuiſſet.

De ſctō Juſto diacono ⁊ mar. Cap. cxiiij.

IUſtus diaconus et martyr i mar ſoꝛum prouincia paſſus eſt.
De quo predicto li. ca. xxiiij.
ſcribitur: ꝙ vir venerabilis
⁊ vite ſanctiſſime fuit. Quē
inuentū lōgobardi tenuerūt: quoꝝ vnus gla
dio caput eius amputauit. Sed dum coꝛpus
eius in terrā caderet: ipſe qui hūc occiderat
immūdo ſpiritu arreptus: ad pedes marty-
ris coꝛruit: ⁊ ꝙ amicū dei interfecerit inimi
co dei traditus oſtendit.

De ſancto theophanio ꝯfeſſoꝛe. Cap. cxv.

THeophanius confeſſoꝛ. Quē beatus gregoriꝰ de
nimia ſanctitate
comendat centūcellenſis, vr-
bis comes fuit: miſericoꝛdie
actibus deditus: bonis operi
bus intentus: hoſpitalitati ꝑ
cipue ſtudens. Exercendi au
tem comitatus curis occupatus agebat terre
na ⁊ tpalia: ſz vt in fine claruit: magis ex de
bito ꝙ̄ ex intentione. Nam cum appꝛopinquā
te moꝛtis eius tempoꝛe grauiſſima aeris tē-
peſtas obſiſteret: ne ad ſepeliendum duci po
tuiſſet: eumq̄z vxoꝛ ſua ex hoc grauiter defle
ret: hoꝛtatus eſt illā ne ploꝛaret: quia mox vt
defunctus eſſet: ſerenitas rediret. Cuius ꝓ-
tinus vocem moꝛs: ⁊ moꝛtem ſerenitas eſt
ſecuta. Quod ſignum alia etiam ſunt ſigna
comitata. Nam manus eius ⁊ pedes qui po
dagre humoꝛe, tumentes verſi in vulneri-
bus fuerant: ⁊ pꝛofluente ſanie patebant: dū
coꝛpus eius lauari debuiſſet ſani inuenti ſūt:
ac ſi nunꝙ̄ vulneris aliq̄d habuiſſent. Sz dū
die quarto poſt eius ſepulturaz: iubente vxo
re marmoꝛ eidem ſuppoſitū mutare vellent:
tanta ex coꝛpoꝛe eius fragrantia emanauit;
ac ſi ex putreſcente carne pꝛo vermibus aro-
mata ferbuiſſent. Hec gregoꝛius. iiij. dialo-
go. cap. xxviij.

De ſctō Antonio monacho. Cap. cxvi.

ANtonius monachus
claruit rome
i monaſterio
beati grego-
rij pape. De quo idē doctoꝛ
libꝛo quo ſupꝛa capitulo. xl-
ix. dicit: ꝙ dum eēt vita ſan-
ctiſſimꝰ quotidianis lachꝛy
mis ad gaudia patrie cele-
ſtis anhelabat. Cumq̄z ſtudioſiſſime ⁊ cum
magno feruoꝛe ſacra eloquia meditaret̄: nō
in eis verba ſcientie: ſed fletū cōpunctionis
inquirebat. Huic per nocturnam viſionez di
ctum eſt. Paratus eſto: ⁊ quia dominus iuſ-
ſit migra. Cum autem ille non haberet ſum
ptus ad migrandum diceret. Reſponſum ꝓ
tinus audiuit: dicēs. Si de peccatis tuis agi
tur: dimiſſa ſunt. Quod dū ſemel audiſſet ⁊
magno adhuc metu trepidaret: nocte quoq̄z
alia in eiſdem verbis eſt admonitus. Et poſt
dies quinq̄z febꝛe coꝛreptus fratribus cun-
ctis flentibus ⁊ oꝛātibꝰ q̄euit in pace. Ad cu
ius ſepulchꝛū miracula plurima oſtēſa ſunt.

De ſancto Merolo monacho. Cap. cxvij.

MErolus monachus eiuſdem cenobij fuit: ⁊
eodez tempoꝛe claruit de quo
vbi ſupꝛa gregoꝛius ſcribit: ꝙ
dum eſſet vehementer lachꝛy
mis ⁊ elemoſynis intētus: pſalmodia ex oꝛe
ſuo pene nullo tempoꝛe ceſſare conſueuerat.
Huic nocturna viſione apparuit: quia ex al-
bis floꝛibus coꝛona de celo in caput illius de
ſcendebat. Qui moleſtia mox coꝛpoꝛis occu-
patus: cum magna animi ſecuritate ⁊ hilari-
tate ſpiritum emiſit. Ad cuius ſepulchꝛum
dum poſt annos. xiiij. petrus quidam abbas
ſibi ſepulturam facere vellet: tanta de ſepul-
chꝛo meroli fragrātia ſuauitatis emanauit:
ac ſic illic floꝛum omnium fuiſſent odoꝛamē-
ta cōgregata. Ex qua re manifeſte patuit: ꝙ̄
verum fuerit: quod per nocturnam viſionem
vidit. Hec gregoꝛius vbi ſupꝛa.

De ſancto Aimone cantuarieñ. Cap. cxviij.

AImō cāturieñ. archidiaconus fuit. Qui vi-
te abſtinentia ⁊ doctrine ſa
piētia plurimū claruit. Hic
ſermones elegātes de xpī na
tiuitate: ⁊ de pluribus ſctoꝝ feſtiuitatibꝰ edi